

Kohtuasi C-490/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

26. juuni 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Cour de cassation (kassatsioonikohus, Prantsusmaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. juuni 2019

Kaebuse esitaja:Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier
(Sektoritevaheline Morbier' juustu kaitse ühing)**Vastustaja:**

Société Fromagère du Livradois SAS

I. Kohtuvaidlus

- 1 Kohtuvaidluse pooled on Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (sektoritevaheline Morbier' juustu kaitse ühing, edaspidi „ühing“), keda Institut national des appellations d'origine (riiklik päritolunimetuste instituut (INAO)) tunnustas 18. juulil 2007 „Morbier“ juustu kaitseorganisatsioonina, ning juustutootja ja –turustaja Société Fromagère du Livradois.
- 2 „Morbier“ on juust, millel on kontrollitud päritolunimetus alates 22. detsembril 2000. aasta dekreedist, mis määratles vastava geograafilise piirkonna ning vajalikud tingimused selle päritolunimetuse taotlemiseks. See dekreet nägi ette ülemineku perioodi ettevõtjatele, kes asuvad väljaspool kõnealust geograafilist piirkonda ning kes tootsid ja turustasid juuste pidevalt „Morbier“ nime all, et võimaldada neil jätkata selle nime kasutamist ilma tähiseta „kontrollitud päritolunimetuse“ seniks, kuni on möödunud viieaastane tähtaeg, mis hakkas kulgema pärast seda, kui Euroopa Ühenduste Komisjon oli avaldanud päritolunimetuse „Morbier“ registreerimise kaitstud päritolunimetuseks vastavalt 14. juulil 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja

toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artiklile 5 (EÜT 1992, L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4).

3 22. detsembri 2000. aasta dekreedis on Morbier'd kirjeldatud kui „lehmapiimast valmistatud pressitud, kuumtöötlemata juustu [...], [mille] keskel asub kogu ketast läbiv hästi kinnitunud pidev must horisontaaljoon [...].“

4 Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1241/2002* kanti nimi „Morbier“ kaitstud päritolunimetuste registrisse. Määruse nr 2081/92 artikli 4 kohaselt kaitstud päritolunimetuse taotluse registrisse kandmise jaoks esitatud tehnospetsifikaati muudeti veidi rakendusmäärusega (EL) nr 1128/2013:**

„„Morbier“ on lehma toorpiimast valmistatud [...] juust, [...] [mille] keskel asub kogu ketast läbiv pidev must horisontaaljoon [...].“

5 Vastavalt 22. detsembri 2000. aasta dekreedile lubati ettevõtjal Société Fromagère du Livradois, kes valmistab Morbier' juustu 1979. aastast, kasutada nime „Morbier“ ilma kontrollitud päritolunimetuse tähiseta kuni 11. juulini 2007, mil see ettevõtja asendas selle nime nimega „Montboissié du Haut Livradois“.

6 Ettevõtja Société Fromagère du Livradois esitas lisaks 5. oktoobril 2001 Ameerika Ühendriikides Ameerika kaubamärgi „Morbier du Haut Livradois“ taotluse, mida ta pikendas 2008. aastal kümneks aastaks, ning 5. novembril 2004 Prantsuse kaubamärgi „Montboissier“ taotluse klassi 29 toodete jaoks.

7 Ühing heitis ettevõtjale Société Fromagère du Livradois ette kaitstud päritolunimetuse kahjustamist ning ebaausat ja parasiitlikku tegevust, kuna see ettevõtja valmistab ja turustab juustu, mis on väliselt samasugune kui kaitstud päritolunimetusega toode „Morbier“, eesmärgil, et seda selle nimetusega segi aetaks, ning et kasutada ära sellega seostatava maine tuntust, ilma et see ettevõtja peaks järgima päritolunimetuse spetsifikaati, ning sellest tulenevalt esitas ühing 22. augustil 2013 Tribunal de grande instance de Paris'le (Pariisi esimese astme kohus) selle ettevõtja vastu kaebuse. Ühing palus kohustada kostjast ettevõtjat lõpetama kaitstud päritolunimetuse „Morbier“ mis tahes otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise toodete puhul, mida see päritolunimetuse ei hõlma, kaitstud päritolunimetuse „Morbier“ väärkasutuse, jäljendamise või sellega

* Komisjoni 10. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1241/2002 määrus (EÜ) nr 1241/2002, millega täiendatakse määruse (EÜ) nr 2400/96 (teatavate nimede kandmise kohta kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste registrisse, mis on ette nähtud nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ning päritolunimetuste kaitse kohta) lisa (Gailtaler Speck, Morbier, Queso Palmero või Queso de la Palma, Thrapsano ekstra neitsioliiviõli, Turrón de Agramunt või Torró d'Agramunt) (EÜT 2002, L 181, lk 4; ELT eriväljaanne 03/36, lk 177).

** Komisjoni 7. novembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1128/2013, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Morbier (KPN)] (ELT 2013, L 302, lk 7).

seoste tekitamise, muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete tegemise mis tahes viisil, mis võib luua vale mulje toote päritolust, muu tegevuse, mis võib tarbijat eksitada seoses toote tegeliku päritoluga, iseäranis juustu kaht poolt eraldava musta joone kasutamise; ning mõista temalt välja hüvitise ühingule tekitatud kahju eest.

- 8 Nimetatud kohus jättis 14. aprilli 2016. aasta kohtuotsusega rahuldamata kõik ühingu nõuded. Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) jättis vaidlustatud kohtuotsusega selle otsuse muutmata.
- 9 Apellatsioonikohus leidis, et ettevõtja Société Fromagère du Livradois ei olnud pannud toime ühtegi rikkumist sõna „Morbier“ sisaldava Ameerika kujutismärgi „Morbier du Haut Livradois“ taotlemisel, kasutamisel, pikendamisel ja säilitamisel ning oma juustudel nime „Morbier“ kasutamisel. See kohus leidis samuti, et Société Fromagère du Livradois ei olnud pannud toime rikkumist Prantsuse kaubamärgi „Montboissier“ registreerimisel ja selle kasutamisel.
- 10 See kohus leidis samuti, et niisuguse juustu turustamine, millel on üks või mitu Morbier' spetsifikaadis sisalduvat tunnust ning mis on seega selle juustu sarnane, ei kujuta endast rikkumist. Apellatsioonikohus märkis kõigepealt, et kaitstud päritolunimetust käsitlevate õigusnormide eesmärk ei olnud kaitsta toote välisilmet või selle spetsifikaadis kirjeldatud tunnuseid, vaid selle nime, nii et need ei keelanud valmistada toodet sama tehnikat kasutades, kui on määratletud geograafilise tähise suhtes kohaldatavates normides, ning tuletas meelde, et ainuõiguse puudumisel ei kujutanud toote välisilme ülevõtmine endast rikkumist, vaid kuulus kaubandus- ja tööstusvabaduse alla, ning leidis seejärel, et tunnused, millele ühing tugines, eelkõige horisontaalne sinine joon, kuuluvad ajaloolise traditsiooni alla, kujutades endast vanast ajast pärinevat tehnikat, mida kasutatakse muude juustude puhul ja mida ettevõtja Société Fromagère du Livradois kasutas juba enne kaitstud päritolunimetuse saamist ning mis ei ole seotud ühingu või selle liikmete tehtud investeeringutega.

Apellatsioonikohus leidis, et kuna õigus kasutada taimset sütt on antud ainult kaitstud päritolunimetusega juustule „Morbier“, siis pidi Société Fromagère du Livradois Ameerika õigusnormide täitmiseks asendada selle viinamarja polüfenooliga, nii et neid kaht juustu ei saa selle tunnuse läbi samastada. Märkides, et Société Fromagère du Livradois oli esile toonud muid erinevusi juustude Montboissié ja Morbier vahel, mis seisnesid eelkõige selles, et esimese puhul kasutati pastöriseeritud piima ja teise puhul toorpiima, järeldas see kohus, et need kaks juustu olid teineteisest erinevad ning ühing üritas laiendada nimetuse „Morbier“ kaitset õigusvastastes ärihuvides, mis on vastuolus vaba konkurentsi põhimõttega.

- 11 Ühing esitas selle kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse.
- 12 Ta väidab kõigepealt, et päritolunimetust kaitstakse mis tahes tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas, ning kuna apellatsioonikohus

leidis sellegipoolest, et keelatud on ainult kaitstud päritolunimetuse nime kasutamine, rikkus see kohus nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT 2006, L 93, lk 12) artiklit 13 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1) artiklit 13.

- 13 Ühing väidab seejärel, et kuna apellatsioonikohus piirdus sellega, et märkis esiteks, et tunnused, millele ühing tugines, kuulusid ajaloolise traditsiooni alla ega olnud seotud ühingu ja selle liikmete tehtud investeeringutega, ja teiseks, et „Montboissié“ juustul, mida Société Fromagère du Livradois turustas alates 2007. aastast, oli „Morbier“ juustuga võrreldes erinevusi, üritamata teha kindlaks, nagu talt paluti, kas Société Fromagère du Livradois tegevus (eriti Morbier'le iseloomuliku „tuhajoone“ ja teiste juustu tunnuste kopeerimine) ei võinud tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas, jättis see kohus oma otsuse neidsamu õigusnorme arvesse võttes ilma õigusliku aluseta.
- 14 Ühing väidab samuti, et Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) eiras neidsamu sätteid selle tõttu, et ta leidis, et kaubamärgi „Morbier du Haut Livradois“ pikendamine 2008. aastal ei kujutanud ennast rikkumist, niisamuti nagu selle kaubamärgi säilitamine kuni selle registrist kustutamiseni 2013. aastal, kuna Société Fromagère du Livradois väitis, et ta ei olnud seda kaubamärki kasutanud alates 2007. aastast, samas kui päritolunimetuse on kaitstud mis tahes seoste tekitamise eest konkureerivas märgis, sõltumata sellest, kas seda konkureerivat märki kasutatakse või mitte.
- 15 Viimasena leiab ühing, et Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) rikkus neidsamu sätteid selle tõttu, et ta piirdus märkimisega, et ei olnud tõendatud, et nime „Morbier“ väärkasutus pärast 11. juulit 2007 on omistatav Société Fromagère du Livradois'le, üritamata teha selgeks, nagu temalt paluti, kas Société Fromagère du Livradois ei olnud jätnud võtmata kõiki vajalikke meetmeid, et takistada nime „Morbier“ kasutamist kolmandate isikute poolt, kellega tal olid ärisuhted, kusjuures ühing omalt poolt ei olnud saatnud ühtegi märgukirja kolmandatest isikutest ettevõtjatele, kuigi päritolunimetuse on kaitstud igasuguse ebaseadusliku seoste tekitamise eest, mida vastustaja sai takistada, ning ainult vastustajast ettevõtja arvetele kantud märke, et tema juustu peab müüma „Montboissié“ nimetuse all, oli selles osas ebapiisav.
- 16 Lisaks puudutab üks osa kohtuvaidlusest kontrollitud päritolunimetust, ebaausat konkurentsi ja tsiviilvastutust käsitlevaid Prantsuse õigusnorme.

II. Õiguslik raamistik

- 17 Euroopa Liit kehtestas põllumajandustoodete ja toiduainete kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse

määrusega nr 2081/92, mis asendati määrusega nr 510/2006 ning seejärel määrusega nr 1151/2012.

18 Nendele kolmele määrusele ühine artikli 13 lõige 1 loetleb keelatud tegevuse liigid:

„(...) *Registreeritud nimetusi kaitstakse:*

a) *nende otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest registreerimisega hõlmamata toodete puhul, juhul kui asjaomased tooted on võrreldavad selle nimetuse all registreeritud toodetega või kui nimetuse kasutamisel kasutatakse ära kaitstud nimetuse mainet;*

b) *väärkasutuse, jäljendamise või seoste tekitamise eest, isegi kui on viidatud toote tegelikule päritolule või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või kui seda on täiendatud sõnadega “viis”, “tüüp”, “meetod”, “toodetud nagu”, “imitatsioon” või muu samalaadse väljendiga;*

c) *muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või asjaomase tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad anda vale mulje toote päritolust;*

d) *muu tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas.*“

III. Cour de cassation'i (kassatsioonikohus) hinnang

19 Ühing väidab, et iga nimetatud määruse artikli 13 lõike 1 sätetest tuleneb, et kaitstud päritolunimetust ei kaitsta ainuüksi registreeritud sõna enda kasutamise eest, vaid ka „mis tahes muu tegevuse“ eest peale kaitstud nime kasutamise või seoste loomise, kui see tegevus võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas. Asja sisuliselt menetlevad kohtud peavad uurima, kas majandustegevuses osalejale omistatavad teod võivad tarbijat eksitada, mis võib tuleneda toote iseloomuliku kujunduse kopeerimisest, ilma et oleks nõutav, et kaubamärgiõiguste rikkumise olemasoluks on üle võetud toote nimi.

20 Ta väidab, et käesolevas asjas märkis apellatsioonikohus, et ainult nime Morbier kasutamine võis kujutada endast kaitstud päritolunimetuse „Morbier“ rikkumist, ning seetõttu kasutas see kohus analüüsi, mis oli vastuolus eespool viidatud määruste artiklite 13 sätetega, ega vastanud küsimusele, kas juustu „Montboissié“ kujundus võis tarbijat eksitada, jättes talle mulje, et tegemist on „Morbier“ juustuga.

21 Ta lisab, et apellatsioonikohus piirdus nentimisega, et tunnused, millele ühing tugines, kuuluvad ajaloolise traditsiooni alla, et Société Fromagère du Livradois

kasutas neid 1979. aastast ning need ei olnud seotud ühingu tehtud investeeringutega, kuigi need asjaolud ei oma tähtsust, sest alates 2007. aastast oli keelatud mis tahes tegevus, mille eesmärk on tarbijat eksitada, nii et ta ajab juustu „Montboissié“ segi juustuga „Morbier“. Ühing heidab apellatsioonikohtule viimasena ette seda, et see kohus piirdus erinevustega, mida oli esile tõstnud Société Fromagère du Livradois, kes väitis, et tema juust oli mõeldud sööklatele ja haiglatele, ning seega ei uurinud kohus konkreetselt, kas selle ettevõtja tegevus ei võinud tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas.

- 22 Société Fromagère du Livradois väidab omalt poolt, et kaitstud päritolunimetus kaitseb määratletud piirkonna tooteid, mis võivad ainsana kuuluda kaitstud nime alla. See päritolunimetus ei keela teistel tootjatel toota ja turustada sarnaseid tooteid, kui nad ei jäta muljet, et need kuuluvad asjaomase päritolunimetuse alla ja kui selle turustamisega ei kaasne tegevust, mis võib põhjustada segadusse ajamist, eelkõige kaitstud päritolunimetuse väärkasutuse või seoste loomise teel.
- 23 See ettevõtja väidab veel, et „tegevus, mis võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas“ määruste artikli 13 punkti d tähenduses peab tingimata käima toote „päritolu“ kohta, seega peab see olema tegevus, mille tulemusena tarbija mõtleb, et tegemist on asjaomase kaitstud päritolunimetusega tootega. Ettevõtja leiab, et see „tegevus“ ei saa tuleneda ainuüksi toote välisilmest kui sellisest, ilma mingi märketa pakendil, mis viitaks kaitstud päritolule.
- 24 Ta tugineb majandus-, rahandus- ja tööstusministri ning INAO (Institut national des appellations d'origine'i (Riiklik päritolunimetuste instituut)) märkustele ning viimasena Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 5. novembri 2003. aasta otsusele 22. detsembri 2000. aasta dekreediga peale esitatud kaebuse kohta, milles kõigis on leitud, et ainult nimetuse „Morbier“ kasutamine on keelatud juustudel, mis on valmistatud väljaspool selle nimetuse piirkonda.
- 25 Ta väidab, et apellatsioonikohus, meenutades käesolevas asjas, et mitte miski ei keelanud valmistada toodet sama tehnika abil, kui on määratletud geograafilise tähise suhtes kohaldatavates normides, leidis õigesti, et keelatud on ainult märki niisugune kasutamine, mis võib kujutada endast kaitstud päritolunimetuse väärkasutust, ning Société Fromagère du Livradois, kes jätkas oma valmistatavate juustude tootmist ja turustamist, ei olnud süüdi „keelatud tegevuses“. Apellatsioonikohus lisis, et on väheoluline, et nendel juustudel on Morbier'le iseloomulik „tuhajoon“ või et neil on samad „tunnused“. Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), kellele oli esitatud kaebus, milles paluti tühistada 22. detsembri 2000. aasta dekreet kontrollitud päritolunimetuse „Morbier“ kohta, leidis 5. novembri 2003. aasta kohtuotsusega, et nii riigisisestel kui ka ühenduse normidel, mis reguleerivad päritolunimetuste kaitset, on eesmärk väärtustada registreeritud nimega toodete kvaliteeti, eelkõige nõudes, et nende toodete tootmine, töötlemine ja valmistamine toimuks määratletud piirkonnas, ning need eeskirjad ei takista teiste toodete vaba liikumist, millel seda kaitset ei ole.

- 26 Paistab, et Euroopa Liidu Kohus ei ole käesolevas asjas tõstatatud küsimuse kohta otsust teinud.
- 27 Seevastu dokumendi „Euroopa Liidu kaubamärkide kontrolli puudutavad juhised“, B osa – Kontroll, 4. jaotis – Absoluutsed keeldumispõhjused, 10. peatükk – Geograafilised tähised, ELi kaubamärgi määruse artikli 7 lõike 1 punkt j, punktis 3.4 „Teised tähised ja tegevus, mis võivad eksitada“ märgib Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (edaspidi „amet“) määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punktide c ja d kohta, et kuigi see sõltub väga suurel määral konkreetse juhtumi eripäradest, mida tuleb seega hinnata individuaalselt, võib Euroopa Liidu kaubamärki pidada eksitavaks näiteks juhul, kui selles on kujutiselemente, mida üldiselt seostatakse asjaomase geograafilise piirkonnaga, nagu üldtuntud ajaloomälestised, või kui see jäljendab toote erilist kuju. Amet täpsustab, et sätteid tuleb tõlgendada kitsalt ning need „puudutavad üksnes Euroopa Liidu kaubamärke, millel on [...] ainulaadne kuju, mida on kirjeldatud kaitstud päritolunimetuse/kaitstud geograafilise tähise tootespetsifikaadis“.
- 28 Lisaks ei ole geograafilistest nimedest koosnevad nimetused ainsad märgid, millele saab taotleda määruses nr 1151/2012 ette nähtud kaitset. Teatud märgid, nii sõnalised kui ka mittesõnalised, on samuti kaitstud, kuna need kaasnevad kõnealuste geograafiliste tähistega.
- 29 Nõnda on nõustunud sellega, et mittegeograafilisi traditsioonilisi nimetusi veinide ja kangete alkoholsete jookide kohta, nagu „méthode traditionnelle“, „réserve“, „clos“, „village“ või „château“, saab kasutada ainult teatud päritolunimetuste puhul. Euroopa Kohus nõustus, et nimetuse „méthode champenoise“ kasutamise õigus ainult „Champagne“ päritolunimetusega veinidel on kehtiv (13. detsembri 1994. aasta kohtuasi SMW Winzersekt, C-306/93, EU:C:1994:407).
- 30 Samuti on lubatud see, et teatud toote geograafilisele päritolule iseloomulikke kujusid võib kasutada ainult kaitstud päritolunimetusega toodete puhul. Nõnda lubab delegeeritud määruse (EL) nr 2019/33, millega täiendatakse määrust (EL) nr 1308/2013,^{*} artikkel 56 ja selles viidatud VII lisa kasutada „flûte d'Alsace“ tüüpi pudeleid ainult Prantsusmaa territooriumil koristatud viinamarjadest valmistatud veinide puhul, millel on kaitstud päritolunimetused „Alsace“ või „vin d'Alsace“, „Alsace Grand Cru“, „Crépy“, „Château-Grillet“, „Côtes de Provence“ (punane ja roosa), „Cassis“, „Jurançon“, „Jurançon sec“, „Béarn“, „Béarn-Bellocq“ (roosa) ja „Tavel“ (roosa).

See määrus näeb ette, et erikujuga pudeli kasutamise õigus võib jääda kaitstud päritolunimetusega veinidele tingimusel, et seda kuju „on ainu-, algu- ja tavapäraselt kasutatud mõne kindla kaitstud päritolunimetusega või geograafilise

* Komisjoni 17. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/33, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori kaitstud päritolunimetuste, geograafiliste tähistete ja traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotluste, vastuväite esitamise menetluse, kasutuspiirangute, tootespetsifikaatide muutmise, tühistamise ning märgistamise ja esitlusviisi osas (ELT 2019, L 9, lk 2).

tähisega viinamarjasaaduse korral vähemalt 25 aastat“ ning „selle kasutamine kujutab tarbija jaoks viidet viinamarjasaaduse kindlale kaitstud päritolunimetusele või geograafilisele tähisele.“ Määruses on märgitud, et „kindla kujuga pudelite kasutamine teatavate viinamarjasaaduste jaoks, millel on kaitstud päritolunimetuse või geograafiline tähis, on liidus levinud pikaajaline tava ja võib tarbijatel seostuda nende viinamarjasaaduste teatud omaduste või lähtekohaga“, mis põhjendab seda, et nende pudelikujude kasutamist võimaldatakse üksnes kõnealuste veinide puhul.

- 31 Juustutoodete osas laiendas praeguseks kehtetuks tunnistatud dekreet kontrollitud päritolunimetuse „Beaufort“ kohta päritolunimetuse kaitse Beaufort'i juustule iseloomulikele nõgusatele külgedele.
- 32 Üldiselt sisaldavad juustude päritolunimetuste tunnustamise dekreedid ettekirjutusi nende iseloomuliku kuju kohta. Nõnda kirjeldas 22. detsembri 2000. aasta dekreet kontrollitud päritolunimetuse „Morbier“ kohta selle juustu välimust ning koostist. Selle juustu välisilme kergelt muudetud kirjeldus sisaldub nüüd „Morbier“ päritolunimetuse spetsifikaadi konsolideeritud versioonis, mis tuleneb määrusest nr 1128/2013.
- 33 Seega on kahtlus selle kohta, kuidas tõlgendada määruse nr 510/2006 ja määruse nr 1151/2012 artiklite 13 lõikes 1 kasutatud väljendit „muu tegevus“, mis kujutab endast kaitstud päritolunimetuse rikkumise erivormi, kui see võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas.
- 34 Niisiis tekib küsimus, kas kaitstud päritolunimetusega toote füüsiliste tunnuste ülevõtmine võib kujutada endast tegevust, mis võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas ning mis on keelatud eespool viidatud määruste artikli 13 lõikega 1.
- 35 Selle küsimuse tulemusena tuleb teha kindlaks, kas päritolunimetusega kaitstud toote kujundus, iseäranis seda iseloomustava kuju või välimuse jäljendamine, võib kujutada endast selle päritolunimetuse rikkumist, kuigi nimetust ei ole üle võetud.
- 36 Seega tuleb esitada küsimus Euroopa Liidu Kohtule.

IV. Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse nr 510/2006 artikli 13 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad üksnes registreeritud nimetuse kasutamist kolmanda isiku poolt, või tuleb neid tõlgendada nii, et need keelavad päritolunimetusega kaitstud toote kujunduse, iseäranis seda iseloomustava kuju või välimuse jäljendamist, mis võib tarbijat eksitada toote tegeliku päritolu osas, isegi kui registreeritud nimetust ei ole kasutatud?